

239

UCHWAŁA Nr 187 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1965 r.

w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego.

W celu zrekompensowania wzrostu kosztów utrzymania z tytułu podwyżki czynszów oraz na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne (Dz. U. Nr 35, poz. 224) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się do zarobków (wynagrodzeń i uposażeń) osób zatrudnionych i zamieszkałych w lokalach, za które czynsz został podwyższony na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne (Dz. U. Nr 35, poz. 224), przejściowy dodatek mieszkaniowy, zwany dalej „dodatkiem”.

2. Pełny dodatek, przysługujący na dany lokal mieszkalny, stanowi różnicę pomiędzy czynszem ustalonym zgodnie z tabelą nr 1, stanowiącą załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne, a opłatami za lokal mieszkalny (czynsz wraz z opłatami za eksploatację i bieżący remont oraz podatkiem od lokali) dotychczas pobieranymi. Kwotę dodatku, przysługującego na dany lokal mieszkalny, dzieli się na równe części pomiędzy wszystkich członków gospodarstwa domowego, uprawnionych do pobierania dodatku.

3. W razie szczególnych uprawnień pracowniczych istniejących w dniu 1 października 1965 r., przewidzianych w układach zbiorowych pracy lub innych przepisach, w zakresie całkowitego bądź częściowego zwolnienia od opłacania czynszów, podstawę ustalenia dodatku stanowi:

- 1) w razie częściowego zwolnienia od opłacania czynszu — różnica pomiędzy wysokością nowego czynszu a faktycznie ponoszonymi przez użytkownika do dnia 1 października 1965 r. opłatami za lokal mieszkalny,
- 2) w razie całkowitego zwolnienia od odpłatności — wysokość nowego czynszu.

Przepisy powyższe nie mają zastosowania do wypadków określonych w § 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne.

4. Dodatek, o którym mowa w ust. 2, ustalany jest przez wynajmującego na podstawie oświadczenia najemcy i wykazywany w karcie lokatorskiej, stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały. Wysokość dodatku ustala wynajmujący dla każdego uprawnionego do pobierania dodatku przez podzielenie kwoty, o której mowa w ust. 2 i 3, przez liczbę pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym uprawnionych do pobierania tego dodatku.

5. Jeżeli wynajmującym jest osoba prywatna lub jednostka gospodarki nie uspołecznionej, czynności, o których mowa w ust. 4, wykonuje organ do spraw gospodarki mieszkaniowej prezydium właściwej rady narodowej.

6. Spory w sprawach dotyczących prawa do dodatku lub wysokości pełnego dodatku (ust. 2 i 3) rozstrzygają organy właściwe do rozstrzygania sporów co do wysokości czynszów najmu.

§ 2. 1. Za zatrudnionych w rozumieniu przepisów niniejszej uchwały uważa się:

- 1) pracujących w wymiarze co najmniej połowy obowiązującego czasu pracy na podstawie umowy o pracę, mianowania, wyboru, spółdzielczego stosunku pracy i umowy ajencyjnej oraz

- 2) chałupników będących jedynymi żywicielami rodzin, gdy przychody ich podlegają opodatkowaniu wyłącznie podatkiem od wynagrodzeń lub są od tego podatku zwolnione,
- 3) osoby, których wyłącznym źródłem utrzymania jest zawodowa twórczość lub działalność naukowa, oświatowa, artystyczna, literacka lub publicystyczna,
- 4) adwokatów wykonujących zawód w zespole adwokackim, zwanych dalej „pracującymi”.

2. Gospodarstwo domowe w rozumieniu przepisów niniejszej uchwały tworzą wspólnie zamieszkałi członkowie rodziny.

§ 3. 1. Prawo do pobierania dodatku przysługuje:

- 1) pracującym w dniu 1 października 1965 r.:
 - a) najemcy (głównemu lokatorowi) niezależnie od liczby miesięcy przepracowanych w ciągu roku,
 - b) pozostałym członkom gospodarstwa domowego, jeżeli w okresie 12 miesięcy poprzedzających wprowadzenie nowych czynszów przepracowali co najmniej 9 miesięcy i pracują na podstawie umowy zawartej na czas nie krótszy niż 9 miesięcy,
- 2) jedynym żywicielem rodzin podejmującym pracę po dniu 1 października 1965 r. na okres nie krótszy niż 3 miesiące; dotyczy to osób zarejestrowanych we właściwym organie prezydium rady narodowej jako poszukujący pracy. Przepis powyższy nie ma zastosowania do osób podejmujących pracę po raz pierwszy po dniu 1 października 1965 r.

2. W razie zmiany miejsca pracy i podjęcia pracy w ciągu trzech miesięcy pracujący otrzymuje w nowym zakładzie pracy do końca półrocza kalendarzowego dodatek w wysokości pobieranej w ostatnim okresie przed zmianą miejsca pracy; nie dotyczy to wypadków, o których mowa w § 6.

3. Na równi z pracującymi traktuje się osoby pobierające zasiłki z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa.

§ 4. 1. Poza pracującymi wymienionymi w § 3 ekwiwalent za wzrost czynszu przysługuje renciście, o ile nie zamieszkuje z nim osoby uprawnione do pobierania dodatku.

2. Ekwiwalent, o którym mowa w ust. 1, zwiększa kwotę przysługującego renciście zaopatrzenia emerytalnego.

3. Podwyższenie renty następuje w stosunku do rencistów:

- 1) pobierających zaopatrzenie emerytalne w dniu 1 października 1965 r. — o kwotę stanowiącą różnicę w wysokości czynszu za lokal mieszkalny, określoną w § 1 ust. 2,
- 2) przechodzących na zaopatrzenie emerytalne po dniu 1 października 1965 r. — o kwotę równą dodatkowi pobieranemu w ostatnim okresie przed przejściem na zaopatrzenie emerytalne.

4. Szczegółowe wytyczne w sprawie trybu przyznawania i wypłaty ekwiwalentu do rent oraz przejściowego dodatku mieszkaniowego dla osób pobierających zasiłki z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa wyda Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac.

5. Renciście podejmującemu pracę po dniu 1 października 1965 r. nie przysługuje prawo do dodatku w miejscu pra-

cy, niezależnie od tego, czy podjęcie przez niego pracy powoduje czy nie powoduje zawieszenia prawa do renty.

§ 5. Dodatek nie przysługuje:

- 1) pracującym, podnajmującym część mieszkania sublokatorom, z wyjątkiem wypadków, w których sublokatorem jest rencista, nie mający zawieszonych prawa do renty, uczeń i student szkoły dziennej (stacjonarnej) oraz osoba pobierająca stały zasiłek z funduszy pomocy społecznej,
- 2) żadnemu z członków gospodarstwa domowego, jeśli którykolwiek z członków tego gospodarstwa jest płatnikiem podatku obrotowego i dochodowego bądź tylko dochodowego lub gruntowego, z wyjątkiem wypadków, gdy przychodowość z gospodarstwa rolnego nie przekracza 14.500 zł rocznie.

§ 6. Tracą trwale prawo do dodatku:

- 1) osoby, które zostały zwolnione bez wypowiedzenia z winy pracownika bądź dyscyplinarnie lub samowolnie porzuciły pracę, tj. bez rozwiązania umowy o pracę w poprzednim zakładzie pracy w trybie przewidzianym w obowiązujących przepisach.
- 2) wszyscy członkowie gospodarstwa domowego, jeśli po dniu 1 października 1965 r. którykolwiek z członków tego gospodarstwa stał się płatnikiem podatku obrotowego, dochodowego bądź tylko dochodowego lub gruntowego, z wyjątkiem wypadków, gdy przychodowość z gospodarstwa rolnego nie przekracza 14.500 zł rocznie.

§ 7. 1. W razie zmiany mieszkania przez całe gospodarstwo domowe pracującym wypłaca się dodatki w kwocie pobieranej w dniu opuszczenia dotychczas zajmowanego mieszkania, jednak nie wyższej od dodatku przysługującego w nowym mieszkaniu. Przepis ten nie ma zastosowania do wypadku zmiany mieszkań na mieszkania, o których mowa w § 1 ust. 2 pkt 1 oraz w § 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne.

2. Jeżeli osoby pobierające dodatek opuszczają mieszkanie, dodatek pobierany przez te osoby przechodzi na pracującego najemcę (głównego lokatora) lub wskazanego przez niego pracującego członka gospodarstwa domowego. Jeżeli jedynym źródłem utrzymania osób pozostających w danym mieszkaniu jest zaopatrzenie emerytalne, ulega ono podwyższeniu zgodnie z przepisami § 4.

§ 8. 1. Dodatek wypłacany jest przez zakład pracy wskazany przez pracującego jako główny pracodawca (pierwszy płatnik) w okresach miesięcznych: pracującym pobierającym wynagrodzenie z dołu w terminach ostatecznej wypłaty zarobku za dany miesiąc, począwszy od wypłaty wynagrodzeń za wrzesień 1965 r., a w stosunku do pracujących pobierających wynagrodzenie z góry łącznie z wypłatą za dany miesiąc, począwszy od wypłaty wynagrodzeń za październik 1965 r.

2. Zakład pracy wypłaca dodatek tylko w razie przepracowania pełnego miesiąca, z wyjątkiem wypadków określonych w § 3 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2. Usprawiedliwione nieobecności w pracy dolicza się do czasu przepracowanego.

§ 9. 1. Dodatek ustalony w wysokości określonej w § 1 ust. 4 wypłaca się do końca 1965 r.

2. Począwszy od stycznia 1966 r. ustalenie wysokości dodatku następuje w okresach półrocznych.

3. Za podstawę do określenia wysokości dodatku na każde półrocze począwszy od I półrocza 1966 r. przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza ze średniomiesięcznym zarobkiem netto z okresu od dnia 1 września 1964 r. do dnia 31 sierpnia 1965 r., zwanym dalej „zarobkiem bazowym”.

4. 1) Za podstawę ustalania zarobku bazowego, o którym mowa w ust. 3, przyjmuje się wszelkie przy-

chody z pracy, uzyskiwane u głównego pracodawcy (pierwszego płatnika) po potrąceniu podatku od wynagrodzeń, wypłacone z:

- osobowego funduszu płac,
- funduszu honorariów,
- funduszu prowizyjnego,
- tych funduszy nagród regulaminowych, które stanowią część składową systemów płac —

w rozumieniu przepisów uchwały nr 8 Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1965 r. w sprawie składników funduszu płac i pozostałych wynagrodzeń z tytułu pracy w jednostkach gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 2, poz. 5), w odniesieniu zaś do chałupników uprawnionych do pobierania dodatku — przychody bez względu na źródło wypłaty.

- 2) W razie awansu lub regulacji płac w okresie od dnia 1 września 1964 r. do dnia 31 sierpnia 1965 r. zarobek bazowy przelicza się, jakby awans lub regulacja płac miały miejsce od dnia 1 września 1964 r.
- 3) Prezes Rady Ministrów może w określonych wypadkach ustalić odmienne zasady i terminy przeliczenia zarobku bazowego dla pracowników zakładów pracy, w stosunku do których podjęte zostały decyzje o regulacji płac przed dniem 31 sierpnia 1965 r.

5. Wzrost zarobku w stosunku do zarobku bazowego (ust. 3) skutkuje obniżeniem w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 1, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto. Przez wzrost zarobku netto uważa się wzrost zarobku netto wypłacanego z funduszy i źródeł, o których mowa w ust. 4 pkt 1, bez względu na to, jaki składnik zarobku uległ wzrostowi.

6. W razie uzyskania w danym półroczu zarobku równego zarobkowi bazowemu lub niższego od tego zarobku — pracującemu wypłaca się w następnym półroczu dodatek w wysokości określonej w ust. 1.

7. Dla porównania zarobku przyjmuje się efektywnie uzyskany zarobek, niezależnie od liczby dni przepracowanych w danym półroczu.

8. W razie uzyskania w przekroju rocznym średniomiesięcznego wzrostu zarobków w wysokości co najmniej 200% pełnego dodatku, o którym mowa w ust. 1, następuje trwała utrata dodatku, niezależnie od wysokości zarobków uzyskiwanych w późniejszych okresach. W tym celu niezależnie od obliczeń półrocznych dokonuje się rozliczenia zarobków osiągniętych w każdym roku kalendarzowym.

9. Ustaleń, o których mowa w niniejszym paragrafie, dokonuje płatnik dodatku, biorąc za podstawę obliczeń półrocznych i rocznych wypłaty dokonane w danym okresie, w rozumieniu przepisów o sprawozdawczości Głównego Urzędu Statystycznego, niezależnie od okresów, których wypłaty te dotyczyły.

§ 10. 1. Przepisy § 8 i § 9 nie mają zastosowania do:

- 1) osób, których wyłącznym źródłem utrzymania jest zawodowa twórczość albo działalność naukowa, oświatowa, artystyczna, literacka lub publicystyczna,
- 2) adwokatów wykonujących zawód w zespole adwokackim,
- 3) pracowników nie uspołecznionych zakładów pracy,
- 4) pracujących, przebywających czasowo za granicą.

2. Do osób wymienionych w ust. 1 stosuje się następujące zasady wypłaty ekwiwalentu z tytułu podwyżki czynszów najmu za lokale mieszkalne:

- 1) od dnia 1 października 1965 r. do dnia 30 czerwca 1966 r. wypłaca się ekwiwalent w wysokości różnicy pomiędzy czynszem ustalonym zgodnie z tabelą nr 1, stanowiącą załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne, a opłatami za lokal mieszkalny

(czynsz wraz z opłatami za eksploatację i bieżący remont oraz podatkiem od lokali) dotychczas pobieranymi,

- 2) od dnia 1 lipca 1966 r. do dnia 31 grudnia 1966 r. wypłaca się ekwiwalent w wysokości 75%,
- 3) od dnia 1 stycznia 1967 r. do dnia 30 czerwca 1967 r. wypłaca się ekwiwalent w wysokości 50%,
- 4) od dnia 1 lipca 1967 r. do dnia 31 grudnia 1967 r. wypłaca się ekwiwalent w wysokości 25% kwoty określonej w pkt 1.

3. Szczegółowe zasady i tryb wypłaty ekwiwalentu określi Minister Finansów w porozumieniu z właściwymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych).

§ 11. 1. Dodatek nie podlega opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń oraz nie jest wliczany do podstawy wymiaru rent (innych świadczeń z ubezpieczeń społecznych) i składek na ubezpieczenia społeczne.

2. Dodatek przysługujący pracującemu zaokrągla się do 1 złotego w górę.

§ 12. Wartość czynszu za mieszkania nieodpłatnie użytkowane przez pracujących nadal po dniu 1 października 1965 r. zgodnie z przepisami § 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne nie podlega zaliczeniu do podstawy wymiaru podatku od wynagrodzeń.

§ 13. Przepisy dotyczące planowania, dokonywania wypłat i sprawozdawczości w zakresie dodatków określi Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 14. Minister Finansów zapewni sfinansowanie dodatków mieszkaniowych oraz podwyższonych rent, o których mowa w niniejszej uchwale.

§ 15. Rodzaj, szczegółowy sposób i terminy wypełniania oraz tryb obiegu dokumentacji związanej z przyznawaniem dodatku określają:

- 1) dla wynajmujących lokale mieszkalne — Minister Gospodarki Komunalnej,
- 2) dla zakładów pracy — Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac.

§ 16. Zasady wypłaty przejściowego dodatku mieszkaniowego z tytułu wzrostu czynszu członkom gospodarstw domowych, w skład których wchodzi:

- 1) żołnierze zawodowi:
 - a) zajmujący osobno kwatery stałe (mieszkania):
 - w budynkach pozostających pod zarządkiem organów wojskowych,
 - w pomieszczeniach przydzielonych przez prezydium rad narodowych organom wojskowym na zakwaterowanie stałe,
 - b) zajmujący jako najemcy lokale mieszkalne przydzielone im na podstawie Prawa lokalowego,
- 2) funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej i Służby Więziennej:
 - a) zajmujący mieszkania w budynkach pozostających pod zarządkiem Milicji Obywatelskiej lub Służby Więziennej,
 - b) zajmujący jako najemcy lokale mieszkalne w innych budynkach

określą odrębne przepisy.

§ 17. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym wprowadzenie dla pracujących w spółdzielniach i związkach spółdzielczych przejściowego dodatku mieszkaniowego na zasadach określonych w niniejszej uchwale.

§ 18. Wykonanie uchwały porucza się ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1965 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

(strona 1)

Załącznik do uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. (poz. 239).

KARTA LOKATORSKA *)

1. Adres zamieszkania (ulica, nr domu i nr mieszkania)

2. Najemca — główny lokator (imię i nazwisko)

3. Wykaz osób wspólnie zamieszkałych (bez podnajemców)

Lp.	Nazwisko i imię	Stosunek do najemcy (stopień pokrewieństwa)	Nazwa i adres zakładu pracy (inne źródła utrzymania — dochodów)	Liczba m-cy pracowanych w okresie 1.9.64—31.8.65	Zawartość umowy o pracę na czas **)	Wysokość miesięcznego dodatku mieszkaniowego zł
1	2	3	4	5	6	7
1		najemca				
2						
3						
4						
5						
6						

*) Wypełnia i podpisuje wynajmujący, a w przypadku kart lokatorskich wystawionych osobom zamieszkałym w budynkach prywatnych — organ do spraw gospodarki mieszkaniowej prezydium rady narodowej.

***) Należy podać: nieokreślony bądź określony — jeśli określony, to na jaki okres (od — do).

(strona 2)

4. Dane dotyczące podnajemców (sublokatorów)

Lp	Nazwisko i imię	Nazwa i adres zakładu pracy (inne źródła utrzymania — dechodów)
f	2	3
1		
2		
3		

5. Dane dotyczące czynszu (miesięcznie zł)

Dotychczasowe opłaty za mieszkanie		Nowy czynsz za mieszkanie		Różnica między no- wym czyn- szem a do- tychzaso- wymi opła- tami (3—1)
art. 4 (czynsz wraz z opła- tami za eksploata- cję, remont bieżący oraz podatkiem od lokali)	za powierz- cznie ponad- normatywną	wg tabeli nr 1	za powierz- cznie ponad- normatywną	
1	2	3	4	5

Kwota z kolumny 5 wynosi zł (słownie zł)

(pokwitowanie wyciągu(ów) z karty lokatorskiej)

(miejsowość i data)

(podpis najemcy)

(miejsowość i data)

(podpis i pieczęć
wynajmującego)